

Till Förvaltningsrätten i Luleå

via

Länsstyrelsen i Jämtlands län

Residensgränd 7

831 86 Östersund

Dnr

218-4500-2019

Härmed överklagar Jaktkritikerna Länsstyrelsen i Jämtlands läns beslut 2019-06-10 om licensjakt på 100 björnar i Jämtlands län, diarienummer 218-4500-2019.

Jaktkritikerna uppfyller de villkor för rätt att överklaga som anges i 13 § 16 kap. miljöbalken. Jaktkritikerna har talerätt enligt Förvaltningsrättens dom i Luleå beslut 2017-03-03 mål nr. 461-17.

Yrkanden

Jaktkritikerna yrkar att Förvaltningsrätten upphäver Länsstyrelsen i Jämtlands läns beslut 2019-06-10 om licensjakt på 100 björnar i Jämtlands län, diarienummer 218-4500-2019.

Jaktkritikerna yrkar också att Förvaltningsrätten inhiberar Länsstyrelsens förordnande om att beslutet ska gälla även om det överklagas 59 § Jaktförordningen.

Jaktkritikerna yrkar på annullering av verkställighetsbeslut som åberopas enligt 59 § jaktförordningen (1987. 905) då lag kommer före förordning. Förordningen är underställd lag. Enligt 29§ i förvaltningslagen kan en myndighet som har att pröva överklagande förordna om att beslutet tills vidare inte skall gälla (så kallad inhibition).

Jaktkritikerna yrkar på att beslutet strider mot 5 § jaktlagen om störning och 27 § jaktlagen som säger att jakten ska bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande. Onödigt lidande för björnar i samband med jakt under dels den tid björnen förbereder sig för vintern, dels när björnhonor fortfarande åtföljs av sina ungar innebär både störning och onödigt lidande.

Länsstyrelsens angivna jaktsätt med att utsätta stresskänsliga stora rovdjur, särskilt björn, för jakt med två rovdjurshundar samtidigt innebär onödigt och starkt lidande. Länsstyrelsen har inte iakttagit § 27 jaktlagen, vid tillåtande av icke traditionella svenska jakthundstyper som plotthundar eller hundar av stövartyp. Länsstyrelsen har inte preciserat tolkningen av § 27 jaktlagen om onödigt lidande, vad gäller användandet av de nya och atypiska jakthundsraserna. Dessa hundtyper uppvisar aggressivt jaktsätt som icke är förenligt med att inte orsaka jagade djur onödigt lidande.

Motivering till att beslutet skall upphävas

Enligt artikel 12 i EU:s naturskyddslag Art- och habitatdirektivet, är det förbjudet att fånga, döda eller störa arter listade i bilaga 4, bland annat **björn**, lodjur och varg. Denna lag stadgar ett strikt skyddssystem och ger undantag i artikel 16.1, men detta undantag kan inte tillämpas när det gäller licensjakt på björn eftersom upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus i dess naturliga utbredningsområde inte är tydligt belagt i licensjaktbeslutet. *Syftet skall också vara acceptabelt och undantaget skall vara ändamålsenligt och proportionerligt.*

Länsstyrelsen skriver i sitt beslut:

Sammantaget bedömer Länsstyrelsen att förutsättningarna för licensjakt enligt gällande regelverk är uppfyllda och att licensjaktbeslutet inte försvårar upprätthållandet av björnstammens gynnsamma bevarandestatus, varken i länet eller i landet som helhet. Länsstyrelsen bedömer vidare att denna jakt bidrar till att hålla björnstammen inom ramarna för länets beslutade förvaltningsintervall, samtidigt som den bidrar till att minska björnarnas negativa effekter på rennäringen och andra delar av samhället.

I Länsstyrelsens beslut framgår det dock att tillväxttakten mellan 2008 och 2013 visade en nedåtgående trend för björnstammen i hela landet med i genomsnitt 3,2 procent per år, vilket var en effekt av att både licensjakt och skydds jakt hade ökat. Det populationsbestånd som rådde hösten 2013 beräknades antalet björnar i Sverige till ca: 2 800. (Naturvårdsverket 2013/14 Rovdjursinventering björn Björnstammen i Sverige minskar, ISBN 978-91-620-8702-9)

Det står vidare i beslutet att "Utifrån björnobsen har Skandinaviska Björnprojektet uppskattat tillväxten i björnstammen i länet för perioden 1998 – 2007 till 5,4 procent årligen, samma uppskattning för perioden 2008-2017 visar en negativ trend".

År 2015 blev björnen åter rödlistad, eftersom Artdatabanken bedömde den som "nära hotad". Orsaken till artens nedgång är att jaktuttaget har ökat genom licensjakt, skydds jakt, samt illegal jakt. Referensvärdet för björnens populationsstorlek i Sverige är 1 400 individer, vilket är den nedre gränsen för att björnstammen ska ha gynnsam bevarandestatus. När så få björnar tillåts finnas, i landet och med tanke på den låga rörlighet björnarna har, är risken för genetisk utarmning högst påtaglig.

Under 2019 har Länsstyrelsen i Jämtland beslutat om skydds jakt på 16 björnar i syfte att förebygga skador för rennäringen och 9 björnar har under våren 2019 redan dödats. Enligt Rovbase har **ingen (0) ren i Jämtlands län under 2018- 2019 dödats av björn.**

I propositionen *En hållbar rovdjurspolitik* (prop. 2012/13:191) är det av stor vikt att man förhåller sig till en gynnsam bevarandestatus för björnstammen och om man då inte utgår från relevant fakta, såsom – att björnar inte har dödar någon ren, under ovan nämnda period, är risken stor att man fortsätter att bevilja licens- och skydds jakter på björn och lägger sig för nära gränsen för stabilt uttag.

Eftersom björnen är en art som reproducerar sig långsamt anser Jaktkritikerna att björnförvaltningen skall bedrivas på ett adaptivt sätt, vilket för all biologisk mångfald innebär långsiktiga överlevnadsmöjligheter. Behovet av att bevara och hållbart nyttja mångfald på gennivå är tydligt uttryckt i internationell och nationell policy. Ett viktigt skäl till att björn och rovdjurspopulationerna minskar, trots att det finns praktiska riktlinjer för hur denna mångfald kan bevaras beror till stora delar på hur den svenska rovdjursförvaltningen/myndigheterna utövar sina befogenheter när det gäller att ta olika jaktbeslut. Exempelvis är de bevarandegenetiska riktlinjerna för hur stora populationer bör vara för att undvika för snabb inavel och för att bibehålla evolutionär potential, bristfälliga.

Jaktkritikerna förnyar yrkande på en konsekvensutredning om biologisk mångfald och jakt som bör åläggas både Länsstyrelsen och Naturvårdsverket. Med iakttagande av en värld där djuren utsätts för många andra miljöpåverkande faktorer; extremt klimat (torka, skogsbrand eller hårda vintrar), årstidsväxlingar, förlust av habitat, matbrist, utsläpp och miljöförstöring - **måste jakt räknas in som en för djuren miljö- och livshotande faktor.**

Jaktkritikerna yrkar på att ingen jakt skall tillåtas på grund av att för stort jakttryck redan visar en klart negativ trend 2008-2017 enligt björnobsen/Skandinaviska Björnprojektet. Att redan 2019 grunda jaktbeslut på vaga antaganden om att björnpopulationen skulle ha stabiliserats står i stark kontrast till ett långsiktigt ansvarstagande för redan rödlistade rovdjurs framtid.

Länsstyrelsen uttrycker tydligt att i valet mellan att skona björnarnas liv och att iaktta försiktighet med en rödlistad skyddad djurart – väljer man att tillåta troféjakt.

Länsstyrelsen i Jämtland deklarerar att man prioriterar andra intressen och möjlighet till licensjakt efter björn mer än djurskydd.

Det är alarmerande att länsstyrelsen vill påstå att selektivitet vid jakt har iakttas när fördelningen visar något helt annat. De stora och mest uppseendeväckande hanarna jagas i trofésyfte vilket inte bara är förkastligt ur genetisk synpunkt utan påverkar den naturliga balansen i björnpopulationen. Björnjakt av troféjägare kan aldrig anses selektivt på annat sätt än ur människans fåfänga vinkel. Under åren 2008-2018 sköts 53 % hanar och 47 % honor, varav även digivande honor!

De jaktmetoder som Länsstyrelsen tillåter för denna licensjakt på björn, står i skarp kontrast till 27 § Jaktlag (1987:259) att jakten skall bedrivas så att *viltet inte utsätts för onödigt lidande*.

Jaktkritikerna anser att hänvisning till jaktlagen endast tillgodoser jägares subjektiva uppfattning om djur och att tanken i formuleringen i § 27, "att inte utsätta djur för onödigt lidande" är ålderdomlig och icke förenlig med den allmänna uppfattningen om moral och ansvar för djur som har utvecklats i vårt moderna samhälle. Enligt vilken skala kan "onödigt lidande" användas, alla djur vet när de skall dö och alla djur lider av att se andra djur dö. Hur påverkas djur av att se sina artfränder/ungar dö? Hur beskrivs modern etisk och juridisk definition av "onödigt lidande" för djur vid jakt 2019? Jaktkritikerna anser att jaktlagen måste moderniseras i enlighet med modern etik och ett bättre skydd för de vilda djuren, ävensom för de djur som inte dödas men lever i jaktområdet.

Enligt 5 § Jaktlag (1987:259) *Var och en skall visa viltet hänsyn. Idrottstävlingar och annan liknande friluftsverksamhet i marker där det finns vilt skall genomföras så att viltet störs i så liten utsträckning som möjligt...* att då redan den 21 augusti när annat vilt fortfarande har medföljande ungar tillåta jakt i den omfattning det handlar om. Det måste strida mot 5 § i Jaktlagen, vilket är en otillåten störning, som man utsätter de vilda djuren för. Om 100 björnar får jagas med hund x 2 skulle det innebära att 200 hundar släpps lösa i dessa områden under allt för lång tid.

Jaktkritikerna yrkar på att lösa jagande hundar skall förbjudas i naturen omedelbart.

Jaktkritikerna yrkar på att uppgifter skall presenteras om hur många jägare med gäster som rör sig i skog och mark under licensjaktperioden på björn. Hur många hundar som totalt sett, används under björnjakter 2018 och hur många som beräknas nu 2019.

Jaktkritikerna kräver föranmälning 2019 exakt hur många hundar och vilka raser som används i björnjakt, samt redovisning samma uppgifter för 2018. Jaktkritikerna kräver utredning av jaktoberoende expertis hur stor störning enligt 5 § Jaktlag (1987:259) som specifikt björnjakten innebär eftersom den börjar redan den 21 augusti, samt att åtlar påbörjas redan 15 juli.

Jaktkritikerna yrkar på en utredning, fristående från jakt och jägare, om de nya hundraserna som används vid rovdjursjakt och hur dessa omvitnat aggressiva jakthundar påverkar både vilt som jagas och de djur som inte jagas. Jaktkritikerna anser att all jakt med drivande lös hund skall förbjudas och i synnerhet, så kallade pack hundar/plotthundar. Att dessa nya hundraser tillåts utan kontroll och utvärdering vad detta innebär för de jagade djuren är lika uppseendeväckande som den ovaksamhet

som rätt beträffande kamphundars införande i Sverige. Jaktens nya kamphundar skall förbjudas i svensk jakt omedelbart.

De toleransnivåer, som är antagna kan icke anses selektiva då samtliga björnar utom honor med ungar får jagas. Jakterna kommer att gå snabbt med all den nya teknik som nu används, vilket absolut inte medger att man kan beakta selektivitet. Jaktkritikerna anser att det hårda tryck på att erbjuda troféjakt som besluten innehåller icke kommer att mana till selektivitet. Tempot och konkurrensen bland jägare om att hinna skjuta "kvoten" talar emot detta. Man kan konstatera att troféjägarna inte iakttar någon selektivitet när man studerar bildmaterial från förra årets björnjakter. Rapporter om digivande honor och för små björnar som dödades 2018 visade flera skräckexempel.

The unforeseen consequences of killing "prize" animals/www.anthropocenemagazine.org

Det kan **inte heller anses selektivt och under strängt kontrollerade former** - skjuta först och sedan när björnen är dödad kontrollera om den tillhörde den fredade delen av populationen, det vill säga om det var en årsunge. Varför tillämpas inte försiktighetsprincipen?

Jaktkritikerna kräver att Länsstyrelsens skrivning vilka djur som får fällas; "Länsstyrelsen rekommenderar jägarna att inte skjuta ensamma årsungar" – skall skärpas, och skall vara: att jägarna förbjuds att skjuta ensamma årsungar och vid tvekan skall man alltid avstå.

Jaktkritikerna kräver att en polisanmälan görs i varje fall av "felskjutning" eller överskjutning.

Omoderna referenser som att "årsungar av björn kan klara sig utan sin mor" är respektlöst och visar en oacceptabel grundinställning från jägare/myndigheter till djur i fall av "misstag" från jägare. En oprofessionell uppmaning och dålig respekt för regler att INTE ställa krav på jägare att kunna skilja årsungar och fjolårsungar "före skottet". Med sådan inställning förstår man hur förra årets jakter möjliggjorde att små ungbjörnar kunde dödas och dessutom förevisas i jaktmedia med stolthet. Detta borde istället göra att man överhuvudtaget inte skulle få lov att jaga med en så bristfällig kunskap och bedömningsförmåga, när man har både avancerade sikten, åtlar och kameror till sitt förfogande. Dessutom plågar man upp björnar i träd med hundar och att då inte kunna urskilja djurets estimerade ålder är inkompetent och då skall sannerligen försiktighetsprincipen tillämpas.

Jaktkritikerna yrkar på att björn och lodjur icke få skjutas när de sökt skydd i träd, en metod som är extremt icke-jaktmannamässig och oetisk.

Jaktkritikerna upprepar yrkandet på bevisföring och dokumentation för att björn, som är känslig för överhettning och stress, inte utsätts för onödigt lidande enligt Länsstyrelsen i Jämtlands definition av sagda paragraf med specifik redogörelse för jakt med hund i detta avseende.

Åtlar skall förbjudas

Jaktkritikerna kräver redovisning för exakt vilken typ av "vilt, slaktrester av vilt" som avses användas för åtlar fr.o.m. 15 juli – Vilka bytesdjur är tillåtna att dödas denna tid? Jaktkritikerna anser att åteljakt skall förbjudas och att alla avståndsangivelser i länsstyrelsens beslut strider mot jaktargumentet att viltet "måste bibehålla skygghet för människor".

Åteljakt är ett grovt inbrott i naturen för både kringströvande människor och allemansrätten och vilseledande för andra djur som lockas till utlagd mat.

Jaktkritikerna yrkar på att all användning av åtlar för att locka och vilseleda vilda djur till mat för att döda dem skall förbjudas. Att lura fram skygga rovdjur med mat för att utsätta dem för hundar och

döda dem är oetiskt och icke jaktmannamässigt. Primitiva metoder som dessa hör inte hemma i ett samhälle med respekt för djur.

Jaktkritikerna yrkar att Förvaltningsrätten ålägger Länsstyrelsen att **inhämta sakkunnigutlåtande** från expertis utan koppling till jakt och jägare, angående det lidande olika jaktmetoder, såsom drivande hundar åsamkar de vilda djuren och som står i strid med portalparagrafen 27 § i Jaktlagen - "Jakt skall bedrivas så att djuret inte tillfogas onödigt lidande".

Länsstyrelsen skriver i sitt beslut att de förutsättningar för licensjakt som anges 23a § och 23c i jaktförordningen är uppfyllda, alltså att **ingen annan lämplig lösning finns**.

Jaktkritikerna anser att det finns möjligheter att vidta förebyggande åtgärder för att minska rovdjurskonfrontationer, såsom, stängsling och utfordring i inhägnader under kalvningsperioden. Vallhundar i grupp kan vara ett bra skydd för stora renhjordar. Det finns flera goda exempel på att detta fungerar i södra Europa och Ryssland.

I Länsstyrelsens beslut framgår det att det övergripande syftet med licensjakt efter björn är att bidra till att nå riksdagens målsättning om maximalt 10 procents förluster inom rennäringen på grund av rovdjurspredation, **Jaktkritikerna ifrågasätter länsstyrelsens underlag i denna del, efter att ha sökt i Rovbase, efter antal renar, som har dödats av björn i Sverige under 2018. Sökningen gav ett resultat om endast 1 dödad ren.**

Trots detta framhåller Länsstyrelsen i beslutet att ett uttag av 100 björnar är motiverat för att uppnå förvaltningens syfte att minska skador orsakade av björn för rennäringen i Jämtlands län.

Länsstyrelsen anser att "kvalitativa kunskaper om rovdjursskador" fås av samebyarna men lämnar en brasklapp för att "kvantifieringen av skadebilden är av olika anledningar fortfarande svår". "Det finns idag heller ingen enkel metod för att mäta predationstakten på små renkalvar mellan födsel och kalvmärkningen" och "att ta fram konkreta siffror för varje sameby är komplicerat".

Jaktkritikerna anser att detta lösa resonemang tydligt visar på den dikotomi som råder. Renägare vill helt enkelt inte alls tillåta frilevande vilda djur i "sina" områden trots alla bidragssystem som råder och de åtaganden som hela Sverige anslutit sig till i EU:s Art och habitatdirektiv.

Sammanfattningsvis har Jaktkritikernas sökning i Rovbase visat att (0) renar har dödats av björn i Jämtlands län under 2018 och enligt samma källa har en (1) ren i hela Sverige under 2018-2019 dödats av björn. (Arjeplog 2018-05-21) Rent generellt verkar uppgifterna om rovdjursdödade renar (ex. SOU 2012:22) vara mycket osäkra och godtyckliga och med den här typen av underlag besluta om licensjakt på 100 björnar i Jämtlands län, är fullständigt befängt!

Att Länsstyrelsens beslutsunderlag/siffror för uttag av antal björnar som skall berövas livet under licensjakten 2019 stämmer så dåligt med hur björnpredationen i realiteten ser ut, beror förmodligen på att samebyarna aktivt deltar i inventeringsarbetet och själva utser så kallade rovdjursansvariga.

(Exempelvis var uppskattningen av totalt dödade renar av lodjur under 2018 i länsstyrelsernas licensjaksbeslut satta till 10 000 och 50 000 renar per år, i Rovbase var antalet dödade renar i landet, på grund av lodjur 2017, endast 187 st. Under år 2018 har 87 renar dödats av lodjur enligt Rovbase).

Länsstyrelserna har tagit fasta och tar fortfarande fasta på helt felaktiga uppgifter och dessa ligger också till grund för både årets licensjakt och tidigare licensjakter på Sveriges stora rovdjur.

Faktum är då att rennärningen kompenseras via skattemedel med stora summor, t.ex: 107, 9 mkr under 2016, detta borde också tas i beaktande när Länsstyrelsen tar beslut om licensjakt. Det krävs således ett mer gediget underlag för uppfyllandet av kriteriet allvarlig skada. Det ersättningssystem som finns idag medför att ersättning utgår oavsett skada på ren utan följer direkt av rovdjursförekomst.

Ersättningssystemet ska vara förebyggande. Det är dock fullt möjligt att ersättning betalas ut för ett rovdjur som sedan ändå skjuts, detta omintetgör systemets förebyggande effekt. Myndigheterna måste kunna se båda sidorna av detta problem, alltså även en toleransnivå gentemot våra björnar, lodjur, vargar, järvar m.m.

"Rennärningen ersätts för dokumenterad förekomst av järv, lo och varg och antalet föröryngringar av respektive art inom samebyarnas betesområde.

Järv och lodjur

Samebyn ersätts för varje dokumenterad järv- och loföröryngring med 200 000 kronor. Regelbunden förekomst av järv och lo ersätts med

70 000 kronor. Tillfällig förekomst ersätts med 35 000 kronor.

Varg

Föröryngring av varg inom en samebys betesområde ersätts med 500 000 kronor. En vargföröryngring ger större skador och vargen har ett högre "naturvårdsvärde" än järv och lo. Regelbunden förekomst av varg ersätts med 80 000 kronor. Tillfällig förekomst ersätts med 35 000 kronor.

Björn och kungsörn

För björn och kungsörn gäller en arealbaserad ersättning som utgår ifrån storleken på samebyns barmarksbete. Förekomst av björn ersätts med totalt 1,5 miljoner och örn med 1 miljon kronor."

Källa Sametingets webbsida <https://www.sametinget.se/rovdjur>

"Med en tät björnstam ökar också risken för skador och negativa socioekonomiska konsekvenser. Detta med erfarenheter från områden med tätare björnstammar".

Den som så ensidigt beskriver björnar som potentiellt farliga för människor medverkar allvarligt till att sprida en demoniserande bild av björnen. Istället för att på allvar utbilda rovdjursambassadörer och låta etologiskt kunniga naturintresserade utveckla strategier som man gör i andra björntäta länder för att positivt samleva med vildlevande djur som istället framstår som en turistattraktion.

I massutrotningens tidsålder och i skuggan av FN:s forskarrapport om förlust av biologisk mångfald kalla in troféjägare med halvautomatiska vapen och hundar för att döda björnar är ett stort bakslag för svensk naturskydd och kommer att ge mycket dålig renommé i omvärlden. Svensk regionalpolitik skapar omoraliska undantag och länsstyrelsens formuleringar för jaktbeslut för att jaga björn är oseriöst.

En paradox är att man på *Svenska Jägarförbundets hemsida* kan läsa att - "**Skandinaviska brunbjörnar hör till de fredligaste i världen och det är en liten risk att bli attackerad av björn.** Trots detta och trots att chansen att möta en björn är mycket liten är många människor rädda för björnen... I Sverige har ett drygt tiotal människor skadats av björn under de senaste 30 åren, de flesta av dessa människor är jägare".

(<https://jagareforbundet.se/vilt/viltvetande/artpresentation/daggdjur/bjorn/>)

Länsstyrelsen skriver i beslutet att syftet med licensjakt på björn är att rennärningen lider stora förluster på grund av björnpredation (**1 ren** år 2018 i hela landet och 0 dödade renar i Jämtland) och att man inte kan finna någon annan lämplig lösning, trots att det finns alternativ för att skydda renarna. Om man också ålägger renägarna att kontinuerligt se till sina renar, som en förebyggande åtgärd, kan man på sikt förhoppningsvis få en bättre balans mellan rennärningen och myndigheternas sätt att förvalta våra gemensamma rovdjur, samt också värna den biologiska mångfalden i vårt land. Det finns "Annan lämplig lösning" - Jaktkritikerna anser det omodernt att ingen ekonomisk värdering görs av Jämtlands länsstyrelse på vad levande björnar och den hållbara form av turism skulle inbringa till länet, som utvecklas på andra ställen i världen. Renhållning verkar trots allt vara hotad av helt

andra mycket större problem och borde kunna omställas till mindre hjordar (och därmed bättre skyddsmöjligheter) och andra etiskt hållbara och mer moderna sätt att skapa arbetstillfällen i regionen. Vegan-trenden har kommit för att stanna och när renprodukter mer och mer fläckas av rovdjurens blod kan framtida konsumentmakt bli utslagsgivande.

Jaktkritikerna anser att så länge skadebilden är otillräckligt bevisad i antal och tillfällen/platser på ren och andra tamdjur kan inte förlustsiffror, och i ljuset av all ekonomisk kompensation som trots det utgår, användas för att ta livet av 100 björnar.

Jaktkritikerna yrkar på att Länsstyrelsen redovisar hur många renar som finns i länet och var hjordarna ökat i antal respektive var viltskador uppstår.

Jaktkritikerna yrkar att Förvaltningsrätten ålägger Länsstyrelsen att i sina beslut angående licensjakt på björn använda sig av säkra/riktiga uppgifter om antalet renar, som har dödats av björn, innan man beslutar om licensjakt och skydds jakt på björn.

Troféjakt

Länsstyrelsen förespråkar i sitt beslut också troféjakt på våra björnar, det handlar inte längre om en reglerad populationsjakt, utan om ren nöjesjakt. Björnskinns är förbjudet att sälja, men Jordbruksverket kan göra undantag från förbudet genom ett särskilt intyg. Detta intyg gäller för handel inom EU. Detta upplyser Länsstyrelsen om i sitt licensjaktbeslut. Det mest flagranta i detta sammanhang är, trots att troféjakten på fläckiga kattdjur som fördöms världen över, att Sveriges myndigheter nu fortsätter att stimulera till troféjakt på både lodjur och björn.

Jaktkritikerna yrkar på att det inte kan anses förenligt med förbudet om kommersiella aktiviteter om annonsering, köp, byte, försäljning av björnskinns etc. samt kommersiell förevisning av björn (art.8.1 i rådets förordning EG 338/97) att innan licensjaktbeslut tagits annonsera ut och sälja jakter såsom jaktföretagen och jakträttsinnehavare gör. Här spekuleras i jakt på ett rödlistat rovdjur som ännu inte beviljats vilket är graverande.

Jaktkritikerna anser att Naturvårdsverket implicit medverkar till att troféjakt och dödande av rovdjuren genom att ge länsstyrelser utrymme att stimulera lokala jägare inte endast till egen jakt, utan även kommersiell jakt och hur man begär undantag från förbudet enligt CITES att handla med skinn och delar av utrotningshotade djur. Spekulative nöjesjaktföretag kan nu inkludera björnen i sina erbjudanden och kommersialiserar därmed ett statligt beslut om licensjakt.

Jaktkritikerna yrkar att Förvaltningsrätten ålägger Länsstyrelsen en redovisning av alla skinn som säljs efter jakt på björn, lodjur och varg, både i första och andra säljledet, liksom uppgifter från NOA/polisen om beslagtagna skinn och djurdelar tillhörande svenska rovdjur och på vilket sätt man anser att troféerna bidrar till ökad jakt/tjuvjakt de senaste 5 åren. ALLA dödade björnar skall räknas in i kvoten, annars framstår besluten som tagna i förtid för att tillfredställa alla som sålt jakter kommersiellt.

Sammanfattningsvis anser Jaktkritikerna att grundförutsättningarna, som erfordras för licensjakt enligt gällande lag, ej är uppfyllda:

- * Annan lämplig lösning finns (§ 23 a jaktförordningen).
- * Att bevarandestatusen är säkrad, är inte tillräckligt visad.
- * Jaktmetoderna medför onödigt lidande för björnarna. (§ 27 jaktlagen)
- * Skador orsakade av björn är felaktigt styrkta.

Jaktkritikerna

Ordförande Richard Dehnisch
info@jaktkritikerna.se
073-903 45 25.

Styrelseledamot
Margareta Sturemyr
Kolonigatan 1 b
413 21 Göteborg
margareta.s@jaktkritikerna.se
0764 - 26 91 92

Styrelseledamot
Eva Stjernswärd
info@jaktkritikerna.se

Styrelseledamot
Kristina Tyrenius
info@jaktkritikerna.se